

Marineministeren: Jeg tilstaaer, det er mig ikke klart, hvorledes den ærede sidste Taler har kunnet komme til at tale om, at jeg vilde komme til at træde af i visse Tilfælde. Der er ikke sandt noget Ord fra mine Læber, som kunde udtydes derhen, ligesaa vist, som jeg ved en anden Leilighed ikke har nævnt Ordet Tillid, og det Ord kom dog til senere at spille en vis Rolle. Jeg har været saa forsigtig og tilbageholden som muligt i denne Henseende, og jeg haaber, at de Ytringer, som sandt fra den sidste ærede Taler, ikke skulde komme til at paavirke Thinget, som om jeg havde forsøgt at udøve noget Tryk i Henseende til denne Sag. Jeg vilde tværtimod være fristet til at stille mig som den tidligere Marineminister og sige: jeg vil bede Dem om fuldstændigt at see bort fra Personen; lad det være en OverbeviisningsSag, hvad Medlemmerne stemme for i denne Henseende; men hvem der er Marineminister, bør ikke have nogen Indflydelse paa Spørgsmaal af denne Art, og jeg er mig bevidst, at jeg ikke med et Ord har antydet, at det vilde have nogen Indflydelse paa min Stilling.

Sugen: Jeg skal kun tillade mig en Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Marineminister før nævnte, at det Skib, hvortil vi have stillet Ombygningsforslag her, skulde stikke 19 Fod. Forslaget tilhører mig selv. Jeg veed ikke nogen Tid, jeg skulde have nævnt, at dette Skib skulde stikke 19 Fod. Svormeg det vil komme til at stikke, kan jeg ikke vide; men det vil i høj Grad berøve paa den ærede Marineminister, hvilken Dypgave han i den Henseende stiller til sine Tegnere; men jeg har kun sagt og maa holde fast, saalænge vi discutere denne Sag. Læg dog ikke flere Baand paa vore Constructeurer end nødvendigt, og giv dem ikke det yderligere Enørlov paa, at de skulle holde sig til et bestemt Dybgaaende, og jeg kan ikke forstaae, hvorfor Ministeren vil lægge det paa sig selv. Der er endnu en Bemærkning, som flere Gange er kommen fra den ærede Marineminister, og som jeg ganske kort skal nævne, og det er den, at han siger: Naar vi sende vor

Glaade ud, og denne falder for Sjendens Glaade, saa have vi intet Mere tilbage. Jeg troer, at dette Raisonnement ikke er rigtigt. Naar vi sende vor Glaade ud, og denne falder, kan den muligens have gjort stor Nytte, idet den kan have opholdt og forsinket Sjenden, indtil andre Forholdsregler ere tagne. Jeg vil overordentlig nødig minde den høitærede Minister om den 6te Februar 1864; thi dengang kom der et Raisonnement af den Art, at naar vi miste det Gæst, vi have, saa have vi ikke Noget tilbage. Men jeg tillader mig at spørge, om man antager, at vi, dersom vi havde forsøgt paa at holde ud med det Gæst, vi havde dengang, den 6te Februar, vilde være værre stillede, end vi nu for Dieblikket ere det.

S. B. Minestad: Jeg har naturligvis det Samme at sige som min ærede Medforslagsstiller; men for mit Bedkommende er det endnu mærkeligere, at den høitærede Marineminister har kunnet anføre som et Argument mod mig, at jeg havde foreslaaet et Skib, der stak 19 Fod. Dette er saa langt fra at være Tilfældet, at jeg endog tværtimod har sagt, at jeg var tilfredsstillet, dersom den høitærede Minister seer sig istand til, som han udtalte, at skaffe sig et Skib af den ved Lindormen og Nr. 54 betegnede Klasse, der stak 12 Fod; men saa er det dog yderst urimeligt at paastaae, at jeg skulde have sagt, at jeg vilde have et Skib, der stak 19 Fod. Det er en anden Rigsdagsmand, der har sagt det, men Sugen af Forslagsstillerne.

Marineministeren: Ja, saa skylder jeg jo det ærede Medlem en Undskyldning for at have antaget, at han samstemmede med et andet æret Medlem, som tiltraadte Forslaget under den Forudsætning, at Skibet skulde stikke 19 Fod, en Bemærkning, overfor hvilken det ærede Medlem forholdt sig ganske rolig. Det var det, som vildlebede mig. Gaaer Forslaget ud paa et Skib med 12 Fods Dybgaaende, vil jeg meget gjerne kunne tiltræde det. Men naar man ikke vil binde Constructeurerne,